

[John Winther]

givelsen op til halvdelen af den samlede indkomst. Vi ønsker en samordning af betaling af moms, ATP, kildeskat m. m., og vi ønsker også en længere kredittid for disse indbetalinger. Vi ønsker, at staten selv påtager sig forsikringen af højt beskattede varer, det gælder f. eks. tobak og spiritus, det er åbenbart urimeligt, at erhvervslivet skal betale forsikringspræmier for statens indtægter. Vi ønsker, at den særlige indkomstskat på fast ejendom, goodwill, aktier m. v. lempes for at give rimelige vilkår ved forretningsovertagelser. Vi ønsker, at fastprissystemet inden for bygge- og anlægsektoren ophæves. Vi ønsker, at ATP-loven ændres, således at også branchesammenslutninger får en mulighed for at låne til rationaliseringsformål, og vi ønsker, at konsulentordningerne for byerhvervene forbedres og ændres således, at de kommer på linje med konsulentordninger for andre erhverv.

Efter konservativ opfattelse er et frit, selvhjulpent erhvervsliv en forudsætning for et frit samfund. Dansk erhvervsliv har igennem generationer vist sin dygtighed og sin evne til at klare sig under ændrede vilkår. Der er derfor grund til med tilfredshed at notere sig den positive holdning hertil, som de hidtidige ordførere i dag har givet udtryk for. Men der er også grund til at fastslå, at brede, velvillige erklæringer alene ikke gør det.

Vi vil derfor opmærksomt følge med i, om denne velvilje også omsættes i praksis. Forholdet er jo det enkle, at dette samfund lever af at producere og sælge varer. Derfor er det ikke nok med smukke erklæringer, hvis f. eks. den økonomiske politik, der føres, er med til at udhule erhvervslivets konkurrenceevne. Vi ser derfor frem til, at velviljen omsættes i praksis.

Arnfast (CD):

Så vidt jeg kan se af det skrift fra venstre, som danner grundlag for denne forespørgselsdebat, er det et resultat af det arbejde, der er lavet af dem, som er kommet til at hedde »de unge løver« inden for venstre. Det er et ganske udmærket resultat, man har præsenteret her, og det er da også meget forståeligt, at regeringen tager det højtideligt, og det må man jo sige den gør, når vi har fået et svarskrift på 25 sider udarbejdet af adskillige ministerier.

Det er, ligesom om man i regeringen har sagt: skal vi ikke se, om vi kan få buret disse løver inde og så lave sådan et stort oplæg, der fortæller, hvad lovgivningen og regeringen egentlig har gjort for de mindre erhvervsvirksomheder?

Det går efter tre opskrifter. Det første er: ja men det har vi jo allerede gjort. Det andet svar lyder: det skal vi da gerne drøfte yderligere. Det sidste svar: det vil vi være meget betænkelige ved. Helt afvisende er regeringen kun ganske få steder. Man har så sendt handelsministeren ind her i løveburet for at forsøge sig som løvetæmmer, og det går jo foreløbig så fortræffeligt, for som alle løvetæmmere ved handelsministeren, at det gælder om ikke at vise frygt eller usikkerhed, men tværtimod spille på elegance, spille spillet, slå et knald med pisken af og til – uden at ramme – og i øvrigt holde en stol foran sig for at antyde, at det her er vist meget farligt, men så i øvrigt hele tiden holde ryggen fri og vejen fri til udgangen, så man kan smutte væk, hvis det virkelig bliver farligt. Men selv om der er blevet fremsat et dagsordensforslag her, tror jeg ikke, der er nogen virkelig fare på færde.

Nu er det jo ikke noget, man skal tage alt for spøgefuldt, men jeg synes nu, det er blevet en meget tør debat, og derfor har jeg indledt på den måde. Men det er klart, at de mindre virksomheder – og det er jo sagt så tit – er den ungskov, hvoraf de store virksomheder skal gro op. Det er her, tingene skal prøves, om de kan bære, om de kan blive til større virksomheder. Denne støtte sker jo i almindelighed over erhvervslivets normale kanaler – banker og sparekasser og andre finansieringsmuligheder – og sker gennem det samarbejde, som finder sted ikke mindst på kommunalt plan mellem kommunale myndigheder og disse virksomheder, netop fordi kommunerne er interesseret i at skaffe sig et nuanceret erhvervsliv. Det er som regel en meget fornuftig og jordnær politik, der er skabt, og dette at skabe et godt erhvervsklima bør vel også fortsætte netop på det nære plan.

Vi taler jo her om håndværket og den mindre industri, og samlet drejer det sig vel i dag om en 465.000 arbejdspladser, som sammen skaffer ca. 40 pct. af bruttofaktorkomsten. Der er således tale om virksomheder, der virkelig betyder noget i dansk øko-